

บทที่ 7

การสอนการฟัง

(Listening Comprehension)

เต็มโครงเรื่อง

1. จุดมุ่งหมายของการสอนการฟัง
2. การสอนการฟัง และการพัฒนาทักษะการฟัง
  - 2.1 ฝึกทักษะให้จำและเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยิน (Recognition)
  - 2.2 ฝึกทักษะให้คาดการณ์ในสิ่งที่จะได้ยิน (Anticipation)
  - 2.3 ฝึกทักษะให้จำเนื้อเรื่อง (Retention)
3. แบบทดสอบความสามารถในด้านการฟัง
  - 3.1 แบบทดสอบเพื่อแยกความแตกต่างของเสียงและเข้าใจความหมายของคำ
  - 3.2 แบบทดสอบเพื่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง

สาระสำคัญ

1. การสอนการฟังจะควบคู่ไปกับการพูด โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถฟังภาษาต่างประเทศได้อย่างเข้าใจ และสามารถระบุเนื้อหา หรือความหมายของสิ่งที่ได้ยินมาอย่างถูกต้อง
2. ขั้นตอนการสอนการฟังให้แก่ผู้เรียน จะต้องมีลักษณะที่ต่อเนื่องกันไป โดยการเริ่มฝึกทักษะให้ผู้เรียนจำและเข้าใจความหมายสิ่งที่ได้ยิน (Recognition) โดยใช้อุปกรณ์การสอน รูปภาพ การตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายเป็นลำดับ ก่อน ต่อมาจึงให้ผู้เรียนฟังและคาดการณ์ว่าผู้พูดจะพูดลิ่งใดต่อไป หรือจะได้ยินลิ่งใดต่อไป (Anticipation) ในรูปของประโยค จากนั้นจึงให้ผู้เรียนจับใจความ หรือจับประเด็นของเรื่องที่ได้ยิน (Retention) โดยการให้ฟังข้อความ หรือเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ และจึงทดสอบความเข้าใจ
3. แบบทดสอบในด้านการฟังนั้น จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์การสอนและแบบฝึกหัด เพื่อทดสอบการฟังของผู้เรียน ในด้านการเข้าใจความหมายเป็นคำ ประโยค หรือข้อความ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกถูกผิดหมายของ การสอนการฟังได้
2. บอกถูกผิดหมายและขั้นตอนการฟิกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะในด้านการฟังได้
3. ยกตัวอย่างการใช้ตุปกรพัฒนาการสอนและการฝึกทักษะในด้านการฟังเพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ และประยุกต์ฯ ได้
4. ยกตัวอย่างการสร้างแบบทดสอบความสามารถในด้านการฟังของนักเรียนได้

การสอนฟังนั้นเป็นการฝึกทักษะ ซึ่งส่วนใหญ่จะสอนควบคู่ไปกับทักษะการพูด สำหรับทักษะการฟังนั้นเป็นทักษะที่ไม่สามารถแสดงออกมาให้เห็นได้อย่างชัดแจ้ง (passive skill) ไม่เหมือนกับทักษะการพูดซึ่งจะมีการแสดงออกถึงความสามารถเป็นพฤติกรรมที่เห็นได้อย่างชัด (active skill) การสอนการฟังนั้นจะต้องเป็นการฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการฟังเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง จากการฟังเพื่อเข้าใจความหมายเป็นคำ วาร์ดี ประโยค จนถึงข้อความและเนื้อร้องต่อไป

1. จุดมุ่งหมายของการสอนการฟัง

การสอนฟังมีจุดมุ่งหมายที่จะฝึกทักษะในด้านการฟัง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังเสียงภาษาต่างประเทศได้อย่างเข้าใจ คุ้นเคยกับสำเนียงภาษาต่างประเทศ และเข้าใจความหมายตามความประسังค์ของผู้พูดเมื่อผู้พูดซึ่งอาจจะเป็นครูผู้สอน หรือชนเจ้าของภาษาันนั้นพูดด้วยความเร็วในระดับปกติ นอกจากจะฟังได้อย่างเข้าใจแล้ว ผู้เรียนจะต้องสามารถระบุเนื้อหาหรือความหมายของลิ้งที่ได้ยินมากอย่างถูกต้องอีกด้วย

2. การสอนการฟังและการพัฒนาทักษะการฟัง

ในการสอนการฟังนั้น อาจจะเริ่มจากการใช้อุปกรณ์การสอน เช่นเครื่องบันทึกเสียง หรือครุพูดเพื่อให้นักเรียนฟัง และรูปภาพประกอบที่น่าสนใจ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจครรภ์ความหมายของรูปภาพ และความสัมพันธ์ของเสียงที่ได้ยิน สำหรับการให้ความรู้ในด้านเนื้อหา จะความคุ้นเคยกับการฝึกทักษะ ซึ่งรวมถึงการให้ตัวอย่างเป็นจำนวนมาก และการสรุปความเข้าใจ ก็จะอยู่ในลักษณะของการฝึกทักษะเช่นเดียวกัน การสอนการฟัง จะเน้นการพัฒนาเพื่อฝึกทักษะในด้านการฟังอย่างเป็นลำดับขั้น และมีความต่อเนื่อง จากการฟัง เพื่อให้เข้าใจความหมายเป็นคำประโยค จนกระทั่งสามารถฟังเป็นข้อความ เนื้อร้อง และจับใจความสำคัญได้

2.1 ฝึกทักษะให้จดจำและเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยิน (Recognition)

การสอนการฟังให้แก่ผู้เรียนนั้น ผู้เรียนควรจะสามารถฟังได้อย่างเข้าใจความหมายของคำก่อน ซึ่งควรจะเป็นคำเดียวๆ หรือคำที่อยู่ในรูปของประโยค และสามารถเดาความหมายของคำนั้นจากรูปประโยค ซึ่งในการสอนนี้การจัดกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะนำอุปกรณ์การสอนมาใช้ในการสื่อความหมายด้วย สำหรับแนวการสอนและการพัฒนาทักษะเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้ควรจะเริ่มดังต่อไปนี้ คือ

2.1.1 ฝึกทักษะให้จดจำและเข้าใจความหมายของคำ

ผู้เรียนควรจะสามารถจำและเข้าใจความหมายของคำ เช่น จำนวนตัวเลข คำศัพท์ ก่อนที่จะฟังให้เข้าใจความหมายในลักษณะประโยค ซึ่งแนวทางการฝึกทักษะมีดังนี้

1. สอนให้เข้าใจและจัดความหมายจำนวนเลข (Numbers) การสอนจำนวนตัวเลขควรจะเริ่มให้ผู้เรียนได้ฟังและเข้าใจความหมายก่อนการสอนเรื่องอื่นๆ ซึ่งจะเริ่มจากให้ผู้เรียนฟังและเข้าใจความหมายของตัวเลขดังต่อไปนี้ 1 ถึง 10 และจำนวนมากๆ ขึ้นไปสำหรับตัวอย่างของกิจกรรมการสอนพื้นฐานมีดังนี้

ก. ให้นักเรียนพูดจำนวนตัวเลขที่ได้ยินซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่า (หรือน้อยกว่า) .

(Model) T : three, four. S : four

T : two, one. S : two

T : twelve, sixteen. S : sixteen

ข. ใช้บัตรคำ เพื่อให้ผู้เรียนฟังจำนวนตัวเลขและเข้าใจความหมายโดยที่ครุจะอ่านจำนวนตัวเลขจากบัตรคำ และให้นักเรียนเขียนเป็นตัวเลขในสมุด แล้วครุจึงอ่านอีกครั้ง และให้ดูจำนวนตัวเลขในบัตรคำเพื่อตรวจสอบความถูกต้องกับสิ่งที่นักเรียนเขียนสำหรับนักเรียนที่เรียนชั้นสูงๆ นั้น ครุอาจจะพูดจำนวนตัวเลขมากๆ ก็ได้ เช่น เป็นจำนวนพัน หมื่น หรือจำนวนปี ก.ศ. และอื่นๆ ซึ่งมีจำนวนเลขหลายๆ ตัวก็ได้

2. สอนให้ฟังและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ (Vocabulary) ในกรณีนี้ครุอาจจะใช้รูปภาพ ภาพวาด ซึ่งมีความหมายเดียวกันกับคำศัพท์ที่จะสอนฟัง แล้วครุจึงออกเสียงคำศัพทนั้นพร้อมกับให้นักเรียนดูรูปภาพ ครุอาจจะพูดเป็นคำก่อนแล้วจึงพูดในรูปของประโยคง่ายๆ ซึ่งมีคำๆ นั้นเป็นส่วนประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น

T : Post office, This is the post office.

(Ask one student to come out and give the picture to the student)

T : Somsri, here is the post office. Who has the post office?

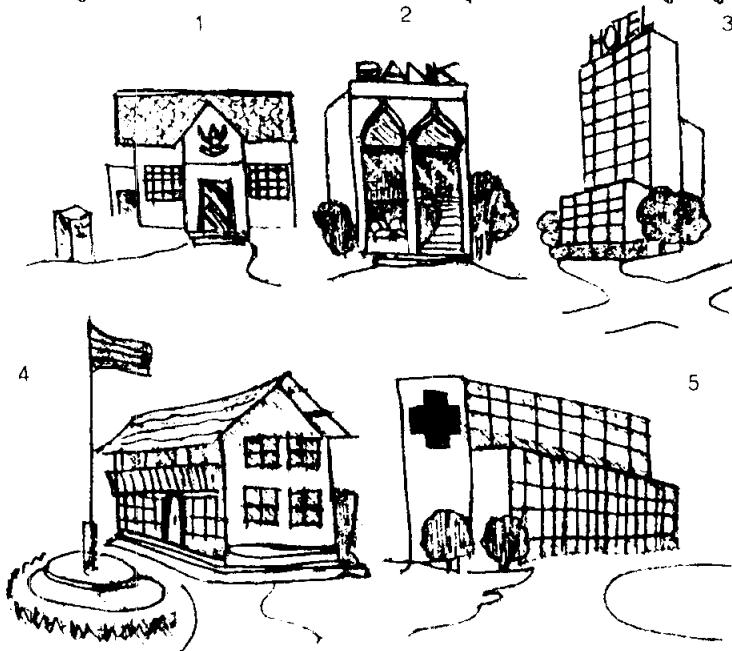
S : Somsri (does).

T : Somsri, give the post office to Prayoon.

T : Who has the post office?

S : Prayoon (does).

ในการสอนพังนั้นในแต่ละชั่วโมงอาจจะสอนคำศัพท์หลายคำก็ได้ โดยใช้การสอนคล้ายๆ กันในแต่ละคำ และผลัดเปลี่ยนกันจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในแต่ละคำที่สอนไปแล้ว จากนั้นจึงทดสอบความเข้าใจ โดยการที่ครูพูดคำศัพท์และรูปภาพประกอบ ถ้ามีความหมายตรงกันก็ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ และถ้ามีความหมายไม่เหมือนกันก็ให้เขียนเครื่องหมาย X ถ้าเป็นคำที่ผิดก็ให้นักเรียนระบุว่าครูจะใช้รูปภาพใดเจิงจะสอนคล้องกับสิ่งที่ครูพูดหรือคำที่นักเรียนได้ยิน การทดสอบความเข้าใจในด้านความหมายของคำศัพท์นั้นนักเรียนจะทดสอบเป็นค่าๆ แล้ว ครูควรทดสอบเป็นรูปประโยคด้วย เช่น ครูติดรูปต่างๆ ที่สอนไว้บนกระดานคำๆ โดยให้หมายเลขอ้างแต่รูปไป เมื่อครูพูดเป็นประโยคซึ่งมีคำศัพท์ตามรูปนั้นอยู่ด้วย นักเรียนจะต้องเขียนลงในสมุดเป็นตัวเลขว่าครูได้พูดคำศัพท์ใดบ้าง เช่น

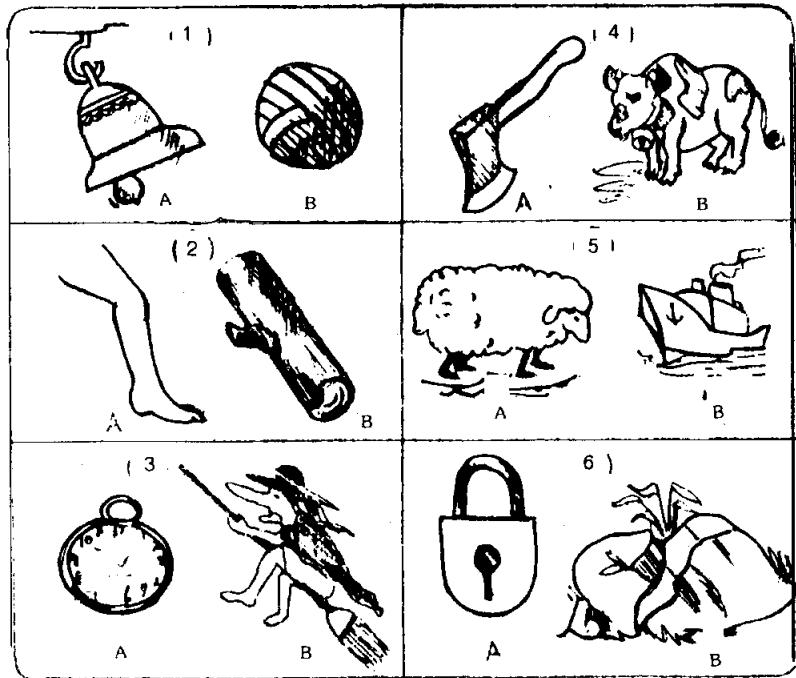

T : This morning the **post office** is closed.

We went to the **hospital** see the doctor.

ในการปฏิบัตินักเรียนอาจจะไม่เข้าใจความหมายของประโยคที่ครูพูดทั้งหมดก็ได้ แต่จุดมุ่งหมายก็เพื่อที่จะให้นักเรียนได้ยินคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ที่สอนเพื่อเป็นแนวทางเมื่อต้นของการพัฒนาการฟังเป็นประโยคต่อไป

3. การใช้ Minimal pairs สำหรับการฟัง คำบางคำจะออกเสียงใกล้เคียงกันมาก ซึ่งทำให้ผู้ฟังสับสน นักเรียนจะต้องสามารถฟังเพื่อแยกความแตกต่างและสามารถระบุคำได้ถูกต้องตามความประسังค์ของผู้พูด ใน การสอนการฟังชนิดนี้ ครูควรใช้รูปภาพประกอบเพื่อให้นักเรียนดูรูป ฟังเสียงและให้แยกความแตกต่าง

เมื่อครูพูดคำใดคำหนึ่ง นักเรียนจะต้องสามารถระบุได้ว่าครูหมายถึงรูปใด เช่น

T : Look at number five, it is the ship.

S : It is "B"

2.1.2 ฝึกทักษะให้เข้าใจความหมายเป็นประโยชน์

การฝึกทักษะในด้านนี้ ครูควรจัดกิจกรรมการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม รวมทั้งสามารถฟังและเข้าใจความหมายเป็นประโยชน์ได้ โดยที่ครูควรใช้อุปกรณ์ การสอน การแสดงกริยา การออกคำสั่ง หรือการตามคำตาม ในลักษณะของประโยชน์ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีกิจกรรมร่วมด้วย และแสดงความสามารถในด้านการฟังเป็นประโยชน์ ซึ่งแนวทางการฝึกทักษะเพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังและเข้าใจความหมายเป็นประโยชน์ มีดังนี้

1. ให้แสดงกริยาอาการ การแสดงกริยาอาการเพื่อสอนองค์ประกอบที่ผู้พูดพูดออกมากหรือทำการตามที่สั่ง จะแสดงว่าผู้เรียนฟังได้อย่างเข้าใจ เช่น

ก. ครูออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งชั้น เป็นกลุ่ม หรือคนใดคนหนึ่งทำการดังนี้

Stand up.

Sit down.

Raise your right hand up.

Put it down on your table.

etc.

ข. ออกคำสั่งให้นักเรียนวาดรูปในกระดาษหรือบนกระดานตามที่ครูบอก

เช่น

Draw a house with two windows.

Draw a tree to the left of the house.

Put three birds in the sky.

etc.

การให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งออกแบบรูปบนกระดานคำนั้น จะทำให้ครูทราบว่า้นักเรียนมีทักษะในด้านการฟังมากน้อยแค่ไหน และสามารถฝึกฝนหรือแก้ไขให้ถูกต้องได้

ค. ใช้อุปกรณ์การสอน เช่น รูปภาพ กระดาษสำลีหรือเป็นหมุด ที่จะช่วยให้ภาพติดอยู่บนกระดานคำได้ รูปภาพที่ใช้ควรจะเป็นรูปภาพที่นักเรียนเคยเรียนรู้มาแล้ว จากนั้นออกคำสั่งให้นักเรียนติดรูปภาพบนกระดานคำ เช่น

The bank is behind the hospital.

Mother is coming to the bank.

The movie theatre is to the right of the bank.

The boy is going to the theatre.

etc.

จ. ให้นักเรียนแสดงอาการกิริยาท่าทาง โดยที่ครูพูดและนักเรียนแสดงท่าทาง เช่น

I'm cold. (แสดงอาการหนาวสั่น)

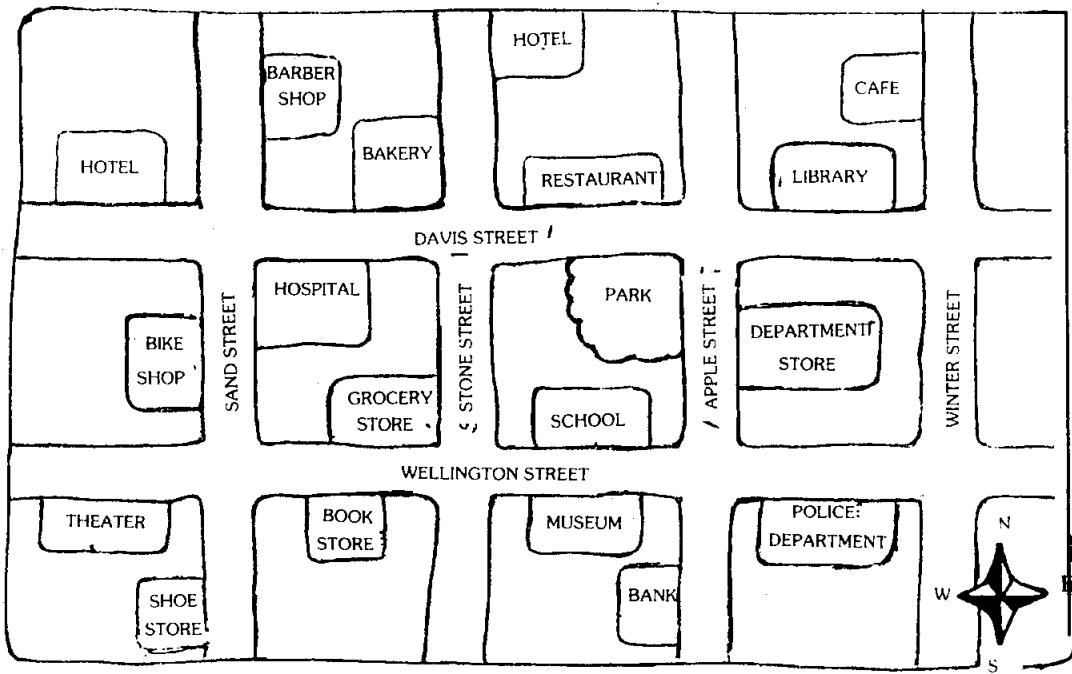
I have a headache. (เอามือจับศีรษะแสดงอาการปวดศีรษะ)

I am hungry. (เอามืออุบห้องแสดงอาการหิว)

ฉ. ครูออกคำสั่งค่อนข้างยาว และให้นักเรียนทำตามที่ครูพูดเมื่อครูพูดจบแล้ว เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะในด้านการฟังของนักเรียน โดยการเรียกนักเรียนคนใดคนหนึ่งให้ปฏิบัติตามคำสั่งของครู เช่น

Siri, stand up, go to the board, take the red chalk and write the word "good morning". Read it and then clean the board.

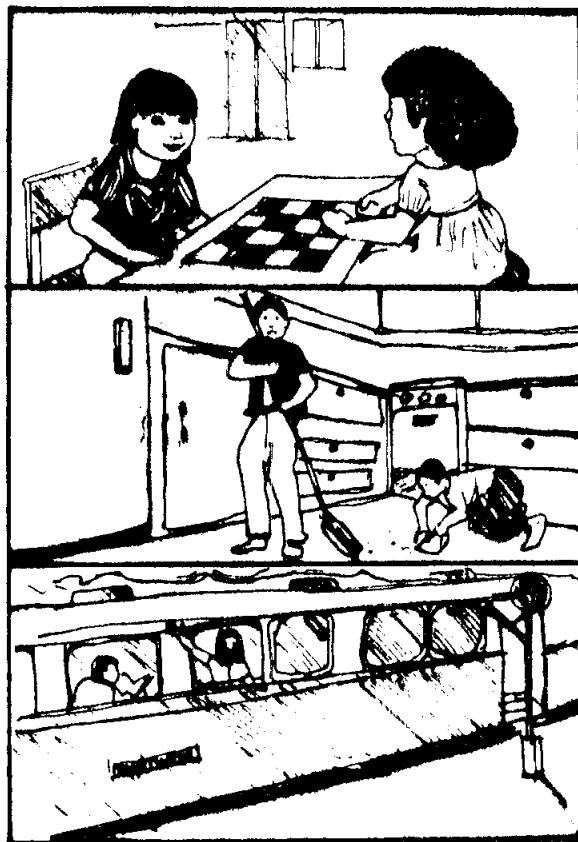
ครูอาจจะกำหนดแผนที่ของเมือง ซึ่งมีที่ตั้งของสถานที่ต่างๆ รวมทั้งถนนอาจจะมีขนาดใหญ่ไว้บนกระดาษคำหรือเป็นแผ่นเล็กๆ สำหรับบทเรียนแต่ละคนก็ได้ จากนั้นครูก็พูดหรือออกคำสั่งให้นักเรียนเริ่มต้นที่จุดใดจุดหนึ่งบนแผนที่ เพื่อหาสถานที่อีกแห่งหนึ่ง เช่น

T : Leave library and walk west on Davis Street.
 Turn left on Stone Street and walk one block.
 Turn west on Wellington Street and walk a half block.
 Where are you? _____

2. โดยการใช้อุปกรณ์การสอนเป็นแนวทาง การใช้อุปกรณ์การสอนต่างๆ จะทำให้ครูทราบว่าผู้เรียนมีความสามารถในด้านการฟังหรือไม่ โดยฟังจากครูพูดแล้วจะสามารถเลือกหรือใช้อุปกรณ์ได้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น

ก. ใช้รูปภาพ 2-3 รูป ให้นักเรียนคุ้นเคยครูเล่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรูป ครูปหนึ่ง แล้วจึงถามนักเรียนว่าครูพูดถึงรูปภาพใด

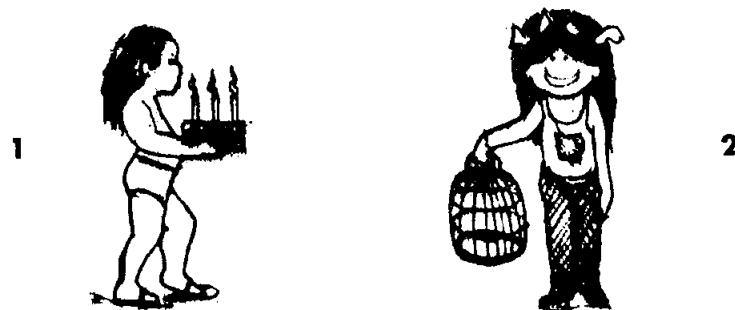
1

2

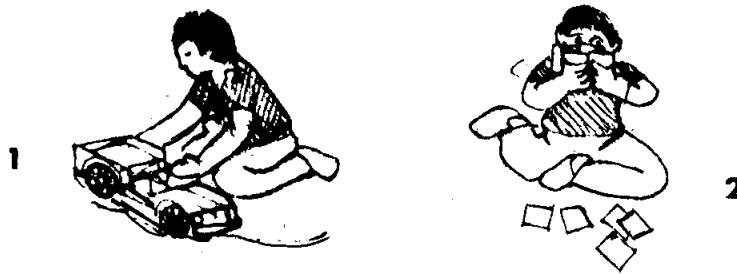
3

T : Jit and Joy like to play together everyday. Today, both of them stay home and enjoy cleaning the kitchen.

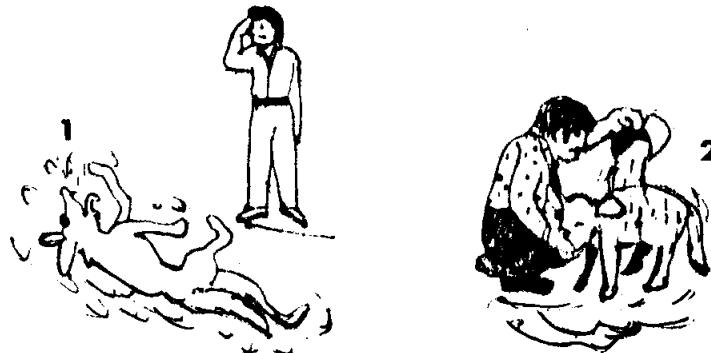
๔. ครูให้นักเรียนดูรูป และให้ระบุว่า ประยิคที่ครูพูดนั้นหมายถึงรูปใด เช่น

T : The girl is carrying a cage (cake).

T : The boy is playing with the cards (cars).

T : The man is watching (washing) his dog.

ก. ใช้นาพิกานี้เงินนาพิกาสามารถเคลื่อนที่ได้ เมื่อกำหนดเวลาแล้วครูจะพูดบอกเวลาเพื่อให้นักเรียนพิจารณาและตอบว่าเวลาที่ครูพูดนั้นถูกต้องตามเวลาของนาพิกาที่ได้กำหนดหรือไม่

๑. ใช้รูปภาพแสดงเหตุการณ์ต่างๆ เป็นชุด จากนั้นครูจะเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังในลักษณะของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน-หลัง แล้วจึงให้นักเรียนอุบมาเรียงลำดับรูปภาพให้ถูกต้องตามที่ครูได้พูดไปแล้ว ตัวอย่างเช่น

I was sitting on the bench near the bus stop.

A man smoking was walking pass the woman.

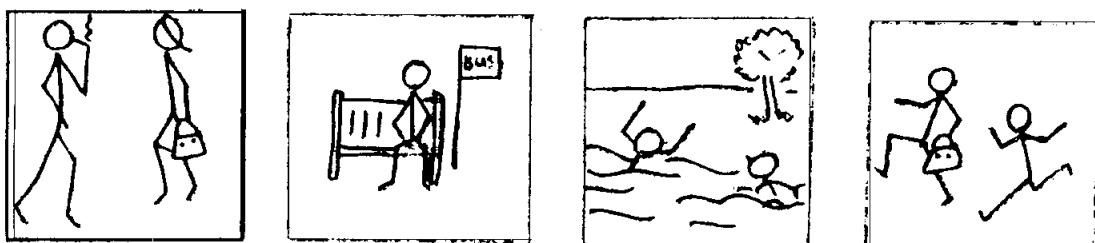
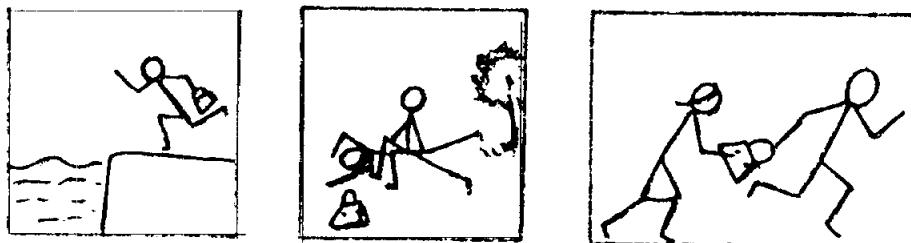
Then he took the woman's handbag and ran away.

I saw this and ran after him closely.

The man came to the shore and jumped into the water.

I followed him into the water.

I took him out of the water, sat on him and waited for the policeman to come.

3. โดยการแปล ในบางครั้งการแปลเป็นภาษาพื้นเมือง จะทำให้ครูทราบว่าผู้เรียนมีความสามารถและเข้าใจภาษาต่างประเทศเช่นเดียวกัน แต่การใช้การแปลความรู้ของเด็กที่จำกัด ส่วนใหญ่แล้วควรจะใช้ในกรณีที่ครูต้องการทราบว่าเด็กเรียนทั้งชั้นสามารถเข้าใจวลี (phrase) ที่ค่อนข้างยากซึ่งครูพูดหรือไม่ และไม่มีการใช้ให้บ่อยนักแต่อาจจะใช้เป็นระยะๆ ควบคู่กับภาษาต่างประเทศในระยะเริ่มต้นก็ได้

2.1.3 ฝึกทักษะให้สามารถระบุสิ่งที่ต้องการได้จากการฟัง

การฝึกทักษะในขั้นนี้ นอกจากการฟังและเข้าใจความหมายแล้ว ผู้ฟังจะต้องจับใจความสำคัญได้ด้วยว่า ผู้พูดได้กล่าวถึงใคร กำลังทำอะไร ที่ไหน อย่างไรด้วย รวมทั้งเข้าใจลักษณะของประโยคที่ใช้ว่าเป็นประโยคชนิดใด ใช้กับสภาพการณ์หรือในเหตุการณ์อย่างไร เมื่อฟังแล้วจะต้องเข้าใจว่าเป็นเอกสารนี้หรือพูดพจน์ การใช้กริยาในประโยคกว่าเป็นกาล (Tense) ชนิดใด รวมทั้งสามารถระบุคำที่ทำหน้าที่เป็นประธาน หรือกรรมของประโยคได้ด้วย ตัวอย่างของการฝึกและการพัฒนาทักษะในด้านนี้ คือ

1. ให้ระบุว่าประโยค มีลักษณะ เป็นเอกสารนี้หรือพูดพจน์ โดยให้สังเกตจากประธานของประโยคหรือกริยา โดยครูอ่านทีละประโยค ถ้าประโยคใดเป็นพูดพจน์ ก็ให้นักเรียนยกมือขึ้นหรือให้เขียนหมายเลขอปะไปด้วย ดังต่อไปนี้

The boy sits in the classroom.

The children speak Thai.

The girls learn English.

The man speaks English.

etc.

2. ครูพูดทีละประโยค และให้นักเรียนระบุว่าประโยคที่ครูพูดนั้นพูดถึงใคร (ผู้หญิงหรือผู้ชาย) โดยให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายระบุ ตอบปากเปล่า หรือยกมือก็ได้ตามแต่ครูจะกำหนด ประโยคที่ครูพูดได้แก่ประโยคเหล่านี้ คือ

	boy	girl
How pretty she is!		✓
How nice he is!	✓	
How tall he is!	✓	
How beautiful she is!		✓
etc.		

3. ให้นักเรียนพิจารณาคำ pronoun ที่ใช้ในประโยคที่ครูจะพูดเนื่องจากคำ pronoun นั้น ในการพูดจะออกเสียงสันหรือเสียงควบกับคำที่อยู่ใกล้ให้นักเรียนฟัง และระบุว่า ครูพูดถึงอะไร ซึ่งจะกำหนดให้ว่าเป็น a boy, a girl, a book. โดยให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายระบุให้ชัดเจน ครูพูดประโยคต่อไปนี้ คือ

	boy	girl	book
I can't see'er		✓	
They don't see'm	✓		
Do you want to sell it?			✓
They'll find'er.		✓	
We'll buy it.			✓
Will you call'm?	✓		
etc.			

4. ให้นักเรียนระบุว่าประโยคที่ครูพูดนั้นคำใดเป็นประธานของประโยคและคำใดเป็นกรรมของประโยค โดยให้นักเรียนเขียน S สำหรับคำที่เป็นประธาน และ O สำหรับคำที่เป็นกรรม ในกระดาษที่กำหนดให้นักเรียนเขียนจะมีคำเหล่านั้นให้ เช่น ในกระดาษจะมีคำเหล่านี้ คือ

cat (O)   boy (S)

cat   rat

car   father

ครูจะพูดประโยคต่อไปนี้ คือ

The boy will not buy the white cat.

The black cat eats ten big rat.

The father will buy a new car.

etc.

2.2 ฝึกทักษะให้ผู้เรียนคาดการณ์ในสิ่งที่จะได้ยิน (Anticipation)

การฝึกทักษะลักษณะนี้ อุปกรณ์การสอน เช่น เทปบันทึกเสียงจะสามารถนำมาใช้และมีประโยชน์มาก การใช้แบบสนทนากับครูก็มีประโยชน์เช่นเดียวกัน แนวทางการฝึกทักษะการฟังเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเดาว่าผู้พูดจะพูดอะไรต่อไปนั้น ควรใช้แบบสนทนาสั้นๆ ซึ่งผู้ฟังอาจจะไม่คุ้นเคยมาก่อนก็ได้ ตัวอย่างเช่น

2.2.1 ให้นักเรียนเดาว่าผู้พูดจะพูดคำใดต่อไป จากบทสนทนาสั้นๆ ที่ได้ยิน

Voice 1 : Do you see my book?

Voice 2 : Yes, it's on_____.

นักเรียน : the table, the chair .....

Voice 1 : How do you like your coffee?

Voice 2 : I don't like it black. I like just a little.....in it, but no.....

นักเรียน : milk, sugar.

etc.

2.2.2 ให้นักเรียนเดาว่า สิ่งที่ได้ยินนั้น ผู้พูดกำลังพูดรื่องอะไร โดยให้นักเรียนระบุว่าเป็นสถานที่ใด สิ่งใด หรือใคร ตัวอย่างเช่น

Voice : I went there yesterday-to meet a friend who came from London. His plane was late.

Voice : I took it yesterday. It wasn't too difficult-though I didn't have time to finish all the questions. Even so, I think I shall pass.

Voice : I went to see him last week as a matter of fact. He gave me some medicine, and told me to come back in a week if the pain hadn't gone by then.

2.2.3 ให้นักเรียนเดา และระบุว่าคราวจะเป็นผู้พูดในเรื่องต่อไปนี้

Voice : Can I help you? What are you looking for? We have a plenty of new style dresses. Do you want to try on this red one?

Voice : You must read all these text books, and do your home work every day, if you want to pass the examination.

2.3 ฝึกทักษะให้ผู้เรียนจดจำเนื้อเรื่อง (Retention)

การฝึกทักษะในด้านนี้ ควรจะเริ่มเป็นลำดับขั้นตอน จากการใช้อุปกรณ์การสอนต่างๆ เช่นรูปภาพ หรือของจริง นำมาร่วมกับการฟัง เพื่อให้นักเรียนได้เห็นและได้ยินพร้อมๆ กัน ซึ่งจะเป็นเรื่องสั้นๆ ก่อน จนกระทั่งสามารถพัฒนาให้สามารถฟังและจับใจความ สำคัญด้วยตนเอง ตัวอย่างเช่น

2.3.1 ใช้รูปภาพประกอบการฟัง

ครูให้นักเรียนดูรูปก่อน แล้วจึงให้นักเรียนได้ฟังเรื่องราวด้วย จากเหตุบันทึกเสียง หรือจากการที่ครูอ่านให้ฟัง หรืออาจจะเป็นรูปภาพที่ครูได้เตรียมไว้แล้ว นำมาให้นักเรียนดูในขณะที่นักเรียนฟังเรื่องราวด้วย รวมทั้งเขียนชื่อเมือง หรือสิ่งที่นักเรียนควรจดจำไว้บนกระดาษคำ จากนั้นก็ให้นักเรียนเล่าเรื่องราบที่ได้ยินมาโดยคุ้นเคยหรือให้ตอบคำถามของครูที่ได้เตรียมไว้แล้ว

Voice : Somsri is going to bed. She is wearing her pajamas. She is going to read a book after she drinks her milk. On the table by her bed are a lamp, a glass of milk, and an alarm clock.

Questions : What do you see in the picture?
What is Somsri going to do?
What are there on the table?
Where is the table?
etc.

2.3.2 ให้ฟังข่าวประจำวันเป็นภาษาต่างประเทศ

เดี๋ยวนักเรียนที่ได้แล้วจะสนใจข่าวประจำวัน ครุครัวอัดเทปข่าวประจำวัน ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ และนำมาเปิดให้นักเรียนฟัง จะทำให้นักเรียนเข้าใจดียิ่งขึ้น เมื่อจากได้รู้เรื่องเกี่ยวกับข่าวนั้นๆ เป็นภาษาพื้นเมืองมาแล้ว จากนั้นครูจึงดึงคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน

2.3.3 ให้ฟังเรื่องราวด้วย

นักเรียนฟังเรื่องสั้นๆ จากเหตุบันทึกเสียง หรือจากครู แล้วจึงถามคำถาม เพื่อให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวด้วยตนเอง อาจจะทำได้ 2 กรณี คือ ประการแรกครูอาจถามคำถามก่อนว่าให้นักเรียนฟังเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องอะไร แล้วจึงให้นักเรียนฟังเรื่องสั้นนั้น หรือประการที่สอง อ่านเรื่องสั้นๆ แล้วจึงถามคำถามดังต่อไปนี้

เรื่องสั้น I am learning how to drive a car. A week ago I had my first lesson. Yesterday my instructor took me out on some busy streets. They were full of cars and people. I drove very slowly and carefully, but I was afraid the whole time. Finally the lesson was over and I went home. I felt very tired. I have learned quite a bit, but I still have a lot to learn.

- คำถาม
1. What are you learning to do?
  2. When did you have your first lesson?
  3. Where did your instructor take you yesterday?
  4. Did you drive fast and carelessly, or did you drive slowly and carefully?
  5. How did you feel after the lesson?
  6. Do you still have a lot to learn or not?

2.3.4 ให้ฟังเนื้อเรื่องและจดบันทึกข้อความที่สำคัญ

การฝึกทักษะในขั้นนี้ ผู้เรียนต้องมีความสามารถด้านการฟังในระดับดี สามารถจำลิ่งที่ได้ยินและจดบันทึกลิ่งที่สำคัญๆ หรือจับใจความสำคัญได้ ลิ่งที่ควรจะนำมาให้นักเรียนฟังนั้น อาจจะเป็นเรื่องราวต่างๆ ที่น่าสนใจ หรือบทสนทนาระหว่างชีวิตประจำวัน และ การสนทนainเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ นักเรียนจะสามารถจดบันทึกและตอบคำถามต่างๆ ของผู้ถามได้

กิจกรรมการเรียนที่ 1-2

1. จงนออกชุดมุ่งหมายของการสอนการฟังให้แก่นักเรียน
2. แนวทางการสอนการฟัง แนวและส่วนเสริมการฝึกทักษะให้นักเรียนมีความสามารถในด้านใดบ้าง
3. จงยกตัวอย่างการสอน และการใช้อุปกรณ์การสอน เพื่อฝึกให้นักเรียนสามารถฟัง เป็นประยุคและเข้าใจความหมาย
4. จงยกตัวอย่างแนวทางการฝึกทักษะการฟัง เพื่อให้นักเรียนฟัง และสามารถจดจำเนื้อเรื่องได้

3. แบบทดสอบความสามารถในด้านการฟัง

จุดมุ่งหมายของการสร้างแบบทดสอบในด้านการฟังนั้น ประการแรก เพื่อทดสอบให้ผู้เรียนสามารถแยกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยินได้ (phoneme) ซึ่งบางครั้งในสถานการณ์ที่แท้

จริงแล้วการเดาความหมายจากเสียงหรือสำเนียงของผู้พูด และเดาความหมายจากปริบบท (context) ก็อาจจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของคำที่ได้ยินถูกต้องตามจุดประสงค์ของผู้พูดได้ เช่นกัน ประการที่สอง การพูดในลักษณะของธรรมชาติ มีการหยุดจังหวะของการพูด และการพูดช้าในบางครั้งจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้ รวมทั้งการเน้นเสียงในบางคำของผู้พูดด้วย ดังนั้น การสร้างแบบทดสอบในด้านการฟังจึงควรคำนึงถึงจุดมุ่งหมายทั้ง 2 ประการที่ได้กล่าวไว้แล้ว และเป็นการสร้างแบบทดสอบเพื่อทดสอบการฟังในด้านการแยกความแตกต่างของเสียง และความเข้าใจในด้านการฟังด้วย (auditory comprehension)

3.1 แบบทดสอบเพื่อแยกความแตกต่างของเสียงและเข้าใจความหมายของคำ

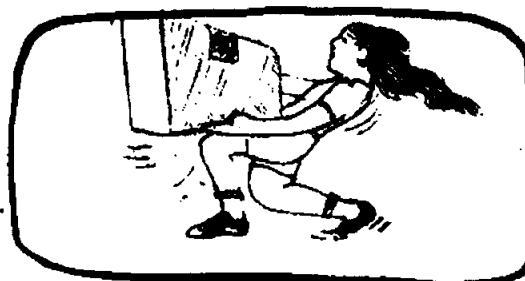
แบบทดสอบชนิดนี้มีอยู่หลายแบบด้วยกัน ส่วนใหญ่จะใช้อุปกรณ์การสอน ซึ่งได้แก่รูปภาพ นำมาใช้ในการสอนจะทำให้การทดสอบมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นการทดสอบให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ หรือลักษณะของประโยคที่ไม่ยาวนัก ด้วยวิธีการที่ง่าย เช่น

3.1.1 ครูให้นักเรียนดูรูป แล้วออกเสียงพูดเป็นคำ หรือเป็นประโยคต่างๆ กัน นักเรียนจะต้องเพียงลงบนกระดาษคำตอบ หรือตอบคำถานของครูว่า คำ หรือประโยคใดที่ครูพูด ซึ่งมีความหมายสอดคล้องกับภาพที่เห็น

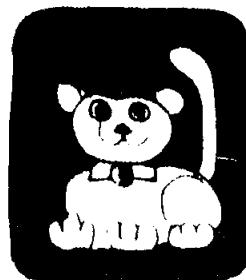
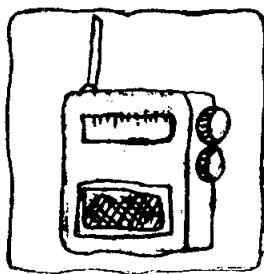
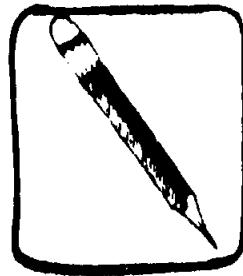

- T : 1. soap
2. soup
3. suit
4. sob

- T : 1. It is light enough for her to carry.
2. It is too small for her to carry.
3. It is too heavy for her to carry.
4. It is small enough for her to carry.

3.1.2 ครูดึงรูปบนกระดาษ 3-4 รูป ครูจะพูดลักษณะเฉพาะของรูป ครูหนึ่งเป็นประโยค นักเรียนจะต้องสามารถบอกได้ว่า ประโยคที่ครูพูดนั้นสอดคล้องกับภาพใด

- T : It is hard, rough, and heavy.
It is soft, warm, and fluffy.
It is straight, thin, and sharp.
It is heavy, square, and has knobs.

3.1.3 ครูพูดเป็นประโยชน์ และให้นักเรียนพิจารณาว่าครูพูดคำใดในแบบ

ฝึกหัดที่ให้ไว้

ครู : The postman always rings twice.

- A. sing   B. ring
C. sling   D. swing

ครู : I am very glad to see you here.

- A. sad   B. mad
C. glad   D. bad

3.2 แบบทดสอบเพื่อความเข้าใจเนื้อร้อง

แบบทดสอบเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยินอย่างถูกต้องตาม
ชุดประสงค์ของผู้พูดนั้น ผู้สอนอาจจะใช้รูปภาพประกอบ และเทปบันทึกเสียง เมื่อให้ผู้เรียนดู
รูปภาพที่กำหนดให้แล้ว ครูจะพูดเป็นข้อความเพื่อให้นักเรียนระบุว่าข้อความใดที่ครูพูด หรือฟัง
จากเทปบันทึกเสียงที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่ปรากฏในรูปภาพ ตัวอย่างเช่น

- T : - A movie star is sitting by a pool. Three photographers are taking her picture. She is wearing a beautiful dress and a big hat. She is smoking.
- A movie star is sitting by the pool. Three photographers are taking her picture. She is wearing a bathing suit and sunglasses. She is smoking.

ในบางกรณีครูอาจจะใช้ประโยชน์ และบทสนทนารวมทั้งข้อความที่ได้เดรีบินไว้แล้วนมาใช้ทดสอบความสามารถของผู้ฟังได้ การทดสอบในลักษณะนี้มีอยู่หลายแบบด้วยกันคือ

1. ให้ผู้เรียนตอบคำถามให้ถูกต้องสอดคล้องกับเรื่องที่ได้ยิน ตัวอย่างเช่น

Listen : I have a new car, and I usually go to work in it. Today, however, I went to work by bus, and returned in a friend's car.

Questions : 1. What does he have? (a new car)

2. Where does he usually go in it? (to work)

3. How did he go today? (by bus)

4. How did he return? (in a friend's car)

2. ให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาและให้นักเรียนตอบคำถามของครูเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ยินมา ตัวอย่างเช่น

Voice 1 : What do you want to eat?

Voice 2 : I want some soup and sandwiches.

Voice 1 : Do you want some dessert?

Voice 2 : Yes, please, I want a piece of cake and a piece of apple pie.

Questions 1. Where does it happen?

2. What does the man want to eat?

3. What does he want for dessert?

3. ให้ผู้เรียนฟังจากเทปบันทึกเสียงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาว และให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อความที่สำคัญไว้ และให้ตอบคำถามของครูที่ได้เตรียมไว้แล้วเพื่อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ได้ยินมา

กิจกรรมการเรียนที่ 3

1. งานออกชุดนุ่งหมายของการสร้างแบบทดสอบในด้านการฟัง

2. งานเขียนแบบทดสอบเพื่อทดสอบความเข้าใจในด้านความหมายของคำ และประโยชน์โดยส่วนตัวปัจจัยที่ใช้เอง

3. งานเขียนแบบทดสอบเพื่อทดสอบความเข้าใจในด้านการฟังเพื่อจับใจความ

สรุป

ในการสอนฟังให้แก่ผู้เรียนนั้นจะต้องดำเนินไปในลักษณะที่ต่อเนื่องกันไป ซึ่งควรจะเริ่มเป็นลำดับต่อไปนี้

1. ให้ผู้เรียนสามารถจำจำและเข้าใจสิ่งที่ได้ยินหรือได้ฟังมาก่อน เรียกว่า Recognition Level การจำจำของผู้ฟังนั้นอาจอยู่ในลักษณะของคำก่อนแล้วจึงเป็นประโยชน์ที่มีโครงสร้างค่อยๆ ซับซ้อนขึ้นไปเป็นลำดับ

2. ให้ผู้เรียนสามารถคาดการณ์ว่าผู้พูดควรจะพูดสิ่งใด หรือรูปแบบใดต่อไปได้ (Anticipation) เมื่อได้ฟังผู้พูดพูดมาระยะหนึ่ง

3. ให้ผู้เรียนได้ฟังประโยชน์ฯ หรือเป็นข้อความยาฯ เพื่อฝึกความสามารถในการจำเนื้อเรื่องที่ได้ยินหรือเป็นการจับประเด็นของเรื่อง (Retention)

ทักษะการฟังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นกระบวนการซึ่งผู้เรียนจะต้องแปลความหรือตีความจากสิ่งที่ได้ยินให้เกิดความหมายขึ้นตรงตามความประสงค์ของผู้พูด การที่ผู้เรียนจะมีทักษะในด้านการฟังได้นั้นจำเป็นจะต้องมีความรู้ในด้านภาษาเกี่ยวกับเสียง คำ การเรียงลำดับคำ และมีองค์ประกอบอื่นๆ อีก เช่น ความสามารถในการจำจำสิ่งที่ได้ยินมา (retention) ความสามารถที่จะคาดการณ์ล่วงหน้าว่า ผู้พูดจะพูดต่อไปย่างไร โดยการใช้คำศัพท์และประโยชน์ประเภทใด นอกจากนี้ ผู้ฟังยังจะต้องมีความสามารถในการจับประเด็นของเรื่องที่ได้ยินด้วย ซึ่งในการฟังสิ่ง

ต่างๆ เหล่านี้ ผู้พูดอาจจะมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น อายุ เพศ สำเนียงของการออกเสียง การแสดงความรู้สึกและทัศนคติของที่พูดและอื่นๆ ซึ่งความแตกต่างกันเหล่านี้ ผู้ฟังจะต้องมีความสามารถในการเข้าใจและแปลความหมายของการพูดได้ถูกต้องตามจุดประสงค์ของผู้พูดด้วย

การประเมินผลท้ายบท

1. จงบอกขั้นตอนการพัฒนาทักษะในด้านการฟัง
2. จงบอกแนวทางการฝึกทักษะเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจำคำและเข้าใจความหมายของคำและประโยคได้
3. ผู้สอนจะดำเนินการสอนอย่างไรเพื่อให้ทราบว่า้นักเรียนสามารถฟังเข้าใจในสิ่งที่ครูพูดโดยให้สมมติอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนเอง

แนวทางกิจกรรมการเรียนบทที่ 7

กิจกรรมการเรียนที่ 1-2

- ให้สามารถคุ้นเคยกับสำเนียง และเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยิน
- ให้จดจำและเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยิน ให้คิดคิดการณ์ในสิ่งที่จะได้ยิน เมื่อได้ยินเป็นลักษณะข้อความหรือเนื้อเรื่องสามารถจดจำเนื้อเรื่องได้
- ศึกษาจากบทเรียนในหัวข้อ 2.1.2 แล้วนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับแบบเรียน สำหรับการใช้อุปกรณ์การสอน และการดำเนินการสอน
- ศึกษาจากบทเรียนในหัวข้อ 2.3 แล้วนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับแบบเรียน การใช้อุปกรณ์การสอน และการดำเนินการสอน

กิจกรรมการเรียนที่ 3

- เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนสามารถแยกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยิน เดาความหมาย และสามารถจดจำเนื้อเรื่องที่ได้
- ศึกษาจากบทเรียนในหัวข้อ 3.1 แล้วนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับแบบเรียน อุปกรณ์การสอน และการทดสอบ
- ศึกษาจากบทเรียนในหัวข้อ 3.2 แล้วนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับแบบเรียน อุปกรณ์การสอน และการทดสอบ

การประเมินผลท้ายบท

- ฝึกทักษะให้สามารถจดจำและเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยินในลักษณะของคำ ประโยค ข้อต่อไปฝึกทักษะให้นักเรียนคิดคิดการณ์ในสิ่งที่จะได้ยิน และขั้นสุดท้าย ฝึกทักษะให้สามารถจดจำเนื้อเรื่องได้มีได้ยินข้อความที่ค่อนข้างยาว
- ศึกษาจากบทเรียนในหัวข้อ 2.1.1 และ 2.1.2 นำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับแบบเรียน อุปกรณ์การสอน และการฝึกทักษะ
- ศึกษาจากบทเรียนในหัวข้อ 2.1.3 นำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับแบบเรียน อุปกรณ์การสอน สำหรับการฝึกทักษะและพัฒนาทักษะ